- **Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.**

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) ve kamu malı. Onun dışında:
6.resim: Kamu malı: John Singleton Copley (1738-1815) -- Samuel Eli'ye aile ile ilgili hükmü ilan ederken (1780) - https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Eli_and_Samuel.jpg

PDF A5 ⇒ PDF A4 ⇒ HTML ⇒

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18

ÇOCUKLARIMIZI RAB'DE BÜYÜTELİM (3)

ÇOCUĞUMUZUN YÜREĞİNİ YÖNLENDİRMEK

YÜREĞİN ÖNEMİ

Gemiler büyük olduğu ve güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle çevrilirler. İnsanı yöneten de yürektir.

Tanrı bunu Süleyman peygamberin kalemiyle bize öğretir:

"*Her şeyden önce de yüreğini koru, çünkü yaşam ondan kaynaklanır.*" (Özd.4:23)

Çocukların yürek tutumları davranışlarını sizce nasıl etkiler?

EYVAH BABA OLDUM!

Aşağıdaki makalede, bir babayla oğlunun arasında geçen hepimize tanıdık gelebilecek bir olay tasvir ediliyor.

Yazıyı yüksek sesle okuyalım…

Mustafa ile Babası

Dört yaşındaki Mustafa ailesinin padişahıdır! Ne yazık ki babası ne yapacağını bilemez haldedir. İkisi de birbirlerine bağlılıklarından çok, Ortaçağ savaşlarına benzer bir dizi mücadele yaşamışlardır.

İlk çarpışma mutfak lavabosunda yaşandı. Mustafa lavaboya bir sandalye çekti, musluğun açılıp kapatılacak bir oyuncak olduğu konusunda bağıra çağıra ısrar etti! Babasının aklında ise gelecek ayki su faturası vardı. Mustafa'yı bir türlü mutfaktan dışarı çıkmaya ikna edememiş, gönlünü yapamamış, razı edememişken aklına muhteşem bir fikir geldi. Bir ingiliz anahtarı bulup musluğun başlıklarını çıkardı. Böylece babası son kozunu da oynamış oluyordu. Mustafa, babasının bu hamlesiyle tartışmanın sona erdiğinin farkına varınca kendisini yere fırlattı, bağırıp çağırıp tepinmeye başladı (genellikle kendisinin en güçlü kozu buydu).

Bütün bu tepinmeler Mustafa'yı bitkin düşürdü, üstelik saat de epey geç olmuştu, uyuması gerekiyordu. Babası Mustafa'yı uyutmak için arabanın anahtarını aramaya başladı; oğlunu uyutabilmenin en kestirme yolunun araba gezintisi olduğunu çoktan kabullenmişti (sanki benzin sudan ucuzmuş gibi!). Mustafa da yolculuğu sevinçle karşıladı ama beresini takmayı kesinlikle kabul etmedi. Cepheler tekrar alındı. Babası Mustafa'yı kucağına aldı ve beresini takmazsa üşüteceğini tatlı sözlerle ona anlatmaya başladı. Fakat (sizin de tahmin ettiğiniz gibi) babası, yüzüne tombul parmaklı bir tokattan başka hiçbir karşılık alamadı! Babası, "Sen çok asi bir çocuksun" diyerek söylenip Mustafa'yı indirdi. Baba-oğul (beresiz bir halde) arabaya doğru yürüdüler.

Çok geçmeden bakkal dükkânı Mustafa'nın dikkatini çekti; "Çikolata! Çikolata!" diye bağırmaya başladı. Babası yeni bir fırtınanın yaklaşmakta olduğunu anlamıştı. Çaresizlik üzerine çöktü, Avustralya'ya filan kaçarak yepyeni bir hayat kurma fikri geçti aklından. Bu fikrinde aşırıya kaçtığının farkındaydı ama en azından birazcık huzur için ertesi gün mesaiden sonra birkaç saatliğine de olsa evden uzaklaşacaktı.

Şimdi konuyla ilgili aramızda konuşup aşağıdaki soruları birlikte yanıtlayalım…

Oğullarının Tanrı'ya karşı günah işlemesinde Eli'nin hatası neydi?

Eli ve oğullarının başından geçen bu olayları göz önünde bulundurduğumuzda ebeveynler olarak çocuklarımızın ruhsal yaşamlarındaki sorumluluklarımız nelerdir?

Kendimizi Eli'nin yerine koyduğumuzda bir yanda çocuklarımıza olan sevgimiz diğer yanda Tanrı'ya yaraşır bireyler olmalarını istememiz arasında nasıl bir denge kurmalıyız?

UYGULAMA

Bu hafta içinde çocuklarımızla yaşadığımız zor zamanlarda yürek motivasyonlarını keşfetmeye çalışıp, onları bu derste öğrendiklerimiz doğrultusunda yönlendirmeyi deneyelim.

Hafta içinde yaşadıklarımızı bir sonraki buluşmamızda paylaşalım.

Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

Peki çocuklarımızı yola nasıl bir terbiye ile getiriyoruz? *“Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir. Seven baba özenle terbiye eder”* (Özd.13:24). Terbiyenin bir yönü öğüt vererek doğru yola yönlendirmek iken diğer yönü de hataları sonucu onu uyarmak, hatta sonuçlarıyla yüzleştirmektir. Tanrı, babaların değnek kullanmasını buyurur.

Bu konuda deneyimli babalar, uygun değnek olarak, söğüt dalının ince ucu veya balon tutmak için kullanılan ince plastik bir tutacak gibi esnek bir nesne kullanılmasında hemfikirdir. Değnek çocuğun eline veya poposuna 3-5 defa uygulanır; acıtır ve ağlatır ama iz bırakmaz. Değnek, olayın öfkesinden dolayı karşılık olarak değil, çocuğa yaptığının ciddi kötü sonuçlar doğurabileceğini öğretmek amacıyla uygulanır. Uygun görülen sürenin ardından çocuğa yeniden şefkat ve sevgi gösterilir, bağışlanır ve aile bireyleri arasında dahil edilir.

Dolayısıyla başarılı ebeveynlik için bizim stratejimiz, benliğini güçlendirmeye, benliğine öncelik vermeye yönelen küçük yürekleri Tanrı'ya bağımlı olmaya yöneltmektir. Bu prensip, her durumda rehberimiz olmalıdır.

YARAMAZLIKLAR NEDENSİZ Mİ?

Çocuklar bazen yaramazlık yaptıklarında anne babalar olarak yanlış davranışı (bazen kendi rahatımız veya saygınlığımız için) düzeltmeye çalışırız. Oysa yetişkinlerde olduğu gibi çocuklar için de dışsal davranışların nedeni yürek tutumu ve duygusal ihtiyaçlardır.

Aşağıda, her ailede yaşanması olası durumlar için çocuğun yürek tutumları ve Kutsal Kitap'a aykırı motivasyonları hakkında grubumuzda konuşalım ve şu soruları grubumuzda cevaplandıralım...

Bu durumlarda anne babaların hangi kişisel ihtiyaçları çocuklarına gerektiği gibi davranmalarına engel olabilir?

Bu durumlarda çocuğun davranışının nedenini anlamak için ona hangi soruları sorabiliriz?

Çocuğun yüreğini Tanrı'ya yönlendirmek için ona ne anlatabiliriz?

• Ayşe ve Selim komşularıyla birlikte pikniğe gittiler. Selim mangalı yakarken Ayşe de komşunun henüz yürümeye başlamamış çocuğunu kucağına almıştı. 4 yaşındaki kızları Nazlı bunu görünce elindeki suyu bilerek çalmakta olan radyonun üzerine döktü. Cızırtılar arasında babasının en sevdiği türkü kesildi ve Nazlı'nın babası gözlerini hiddetle kızına çevirdi.

• Fikret oynarken kırdığı trenini babasına getirip ağlamaklı gözlerle tamir etmesini istedi. Babası daha geçen hafta avuç dolusu para vererek aldığı trenin kırılmış olduğunu görünce: “Daha bunu geçen hafta aldım. Komşunun çocuğu oyuncaklarına gözü gibi bakıyor. Ya sen ne yapıyorsun?” Fikret tutmakta zorlandığı gözyaşlarıyla daha fazla mücadele etmedi ve bağırarak odasına kaçarken kapıyı da tüm gücüyle çarptı.

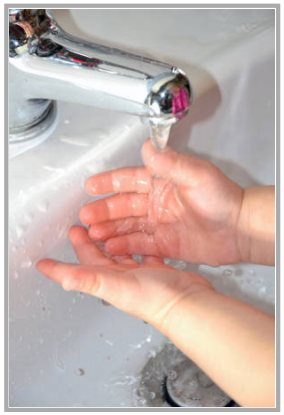

• Mustafa lavaboya bir sandalye çekti, musluğun açılıp kapatılacak bir oyuncak olduğu konusunda bağıra çağıra ısrar etti! Babasının aklında ise gelecek ayki su faturası vardı. Mustafa'yı bir türlü mutfaktan dışarı çıkmaya ikna edememiş, gönlünü yapamamış, razı edememişken aklına muhteşem bir fikir geldi. Bir İngiliz anahtarı bulup musluğun başlıklarını çıkardı.

• Küçük Hülya'nın annesi arkadaşıyla derin bir sohbete dalmıştı. Hülya'nın aklına akvaryumdaki kırmızı balık hakkında takılan bir soru onu gerçekten heyecanlandırmıştı. Sorusuna cevap arayan meraklı Hülya ısrarla sorduğu sorulara annesinden cevap almak bir yana, ilgisini bile çekememişti. O ana kadar soruları duymayan annesi, kızının masa örtüsün asılmasıyla dökülen kahvelerden ötürü tüm dikkatini sinirli gözlerle Hülya'ya verdi.

KAHİN ELİ VE OĞULLARI

1. Samuel 2. bölümde yer alan bazı ayetlerden okuyacağız. Eli, Eski Antlaşma döneminde İsrail halkının Tanrı'ya tapınma düzeninden sorumlu bir kahindir. İsrail halkının ruhsal sorumluluğunu, halk ile Tanrı arasında aracı olarak yerine getirmekle yükümlüdür. Ne var ki oğullarıyla ilgili ruhsal sorumluluğunda bir yanlışlık olduğu anlaşılmaktadır. Şimdi Eli'nin oğullarıyla ilgili olanların anlatıldığı ayetlerin arasından, özellikle Tanrı'nın bu duruma nasıl baktığını göreceğimiz ayetleri birlikte okuyalım.

Kahin ailesinde büyüdüğü ve Tapınak'ta hizmet ettikleri halde, Eli'nin oğulları kötülük yapıyordu:

"Eli'nin oğulları değersiz kişilerdi. RAB'bi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. (2:12) ... Gençlerin RAB'be karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RAB'be sunulan sunuları küçümsüyorlardı." (2:17)

Eli bir gün oğullarının yaptıklarına dayanamayıp onlarla şöyle dedi:

"Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsrailliler'e bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırı'nın girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu. Onlara, "Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?" dedi, "Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum. Olmaz bu, oğullarım! RAB'bin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil." (2:22-24)

Oysa Tanrı, durumdan Kahin Eli'nin baba olarak sorumlu olduğunu açıkça belirtti:

"...neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrail'in sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok sayıyorsun?" (2:29)

Dakikalar sonra Mustafa'nın çikolatalı dudakları kendi üstünlüğünü ilan etmiş oldu.

http://www.metropoldemaneviyat.com/Ayrintili_Bilgi.html
(http://www.metropoldemaneviyat.com/Ayrintili_Bilgi.html)

Bu hikaye hakkındaki şu soruları birlikte cevaplandıralım...

Mustafa'nın yanlış davranışları nelerdir? Davranışların yüreğin bir yansıması olduğunu düşündüğümüzde, sizce Mustafa'nın yaptıklarının gerçek nedenleri neler olabilir?

Mustafa'nın babasının terbiye yöntemlerindeki hatalar nelerdir?

GÖREVİMİZ YÜREĞİ YÖNLENDİRMEKTİR

Çocuğun sadece dışsal olarak itaat etmesini değil, yüreğini yönlendirmeyi amaçlamalıyız. Çünkü çocuğun yüreğinin bilge, doğru ve söz dinleyici tutuma yönelmesini öğretebilirsek bunlar doğru hareketler olarak dışa yansır.

Örneğin, çocuğumuz kışın grip olduğunda ateşinin yükselmesi, hastalığının yalnızca belirtisidir. İlaç verip yalnızca ateşini düşürmek birçok durumda yalnızca belirtiyi ortadan kaldırır ve kısa dönemde hem ebeveyni hem de çocuğu rahatlatır. Buna rağmen hastalığa neden olan virüsle savaşmak için daha güçlü ve işe yaraması için daha uzun zaman gereken farklı bir ilaç kullanmamız gerekir. Bunun gibi çocuğun davranışları da yüreğinin dışavurumudur. Yapmamız gereken, yalnızca davranışlarla ilgilenmek yerine bunların altında yatan motivasyon ve sebepleri anlamaya çalışmak ve bu doğrultuda uzun vadeli çözümlere yönelmektir.

Peki çocuğun yüreğine hitap etmek için nasıl bir yöntem gerekir? Öncelikle halk arasında popüler olmayan bir gerçeği kabullenmekle başlamamız gerekir: Her yürek Tanrı'dan bağımsız olarak yaşamaya kalkışır. "Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü" (Yşa.53:6). "Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır, Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır" (Özd.22:15).